

să ne simțim minunat! (Strigă.)
Hans! Willy! Veniți încoace!

(Intră Hans și Willy.)

HANS: Abia l-am găsit! Nu era în mașină. Era într-o câpiță de fin. Privea... E o privește minunată, de-aici, de sus!

SICA: E frumos, Hans. N-o să regreti că ai făcut drumul ăsta!... Că ai venit să vezi o fetișcană de la țară, frumușică și cu pistrii, și ai dat peste o babă primăriță! Știi ce-am făcut eu, ca să nu fiți dezamăgiți? Am păstrat-o aici pe Oana! Să vă uitați la ea, ca la Sica de odinioară, și să nu regretați drumul!

HANS: Nu-l regret! (Îl cuprinde pe Willy pe după umeri.) Nu regret! Deși Willy e trist... nu regret.

OANA (băiețoasă, îl prinde pe Willy de mână, îl trage mai departe de ceilalți): Vino, Willy, să-ți spun ceva! (În timp ce Sica aranjează masa, Tudor toarnă în pahare și Hans pîneste discuția dintre cei doi tineri, Oana îi vorbește deschis.) Nu fi trist, Willy! Să fii bucurat ca un alt ghinionist și-a luat-o înainte. Ai scăpat tu. Ce-o să pătească ăla cu mine, cînd s-o înapoia din armată, vai de el! Că sînt o femeie greu de suportat! Da' dacă, totuși, prostul insistă, îl iau drept curajos și îl aștept credincioasă... Ai să găsești și tu o fată, la fel de bună ca prostul meu din armată, pe care cred că-l iubesc... Tu, Willy, ești un bărbat cu care se poate vorbi pe șieau, nu te jignesc ocolind răspunsul... (Îi întinde palma.) Dă-mi mîna! Hal, întinde-i mîna mătușii tale! (Greu,

Willy îi dă mîna, și spre satisfacția lui Hans.) Noroc, Willy! Ești, totuși, un băiat de ispravă!

SICA (a terminat treaba): Ce tot vă sușoțiți voi acolo? Hal, veniți încoace!

(Cei doi vin la masă.)

HANS: Da' unde e Mitu?

SICA: A plecat. Te-am strigat, da' nu ne-ai auzit. El a venit numai să ne vadă. Are o treabă urgentă. A zis că pe tine te mai întîlnește la București.

HANS: Așa e. Ne-am întîlnit de multe ori, și ne-am amintit de trecut...

SICA: Acum... o să ciocnim un pahar cu vin și o să vă împuez capul cu ce-am mai făcut eu de cînd nu ne-am mai văzut. Că parcă a fost ieri...

OANA: Și are multe de povestit.

SICA: O viață într-o poveste! Povestea unei fetișcare pornite de la coada vacii și ajunsă primar în sat! Cînstită, curată, cu credința în mai bine... Cu necazuri, cu bucurii... Cu multe necazuri, uneori... Da' pe lîngă necazurile noastre, pe lîngă reușitele și greșeliile noastre, viața a trecut mai departe... Și-acum, să ne bucurăm pentru fiecare pas pe care l-am urcat... credincioși visurilor noastre de tinerete! (A turnat vin, toți ridică paharele.) La mulți ani! Așa se zice la noi, în Transilvania, cînd ridicăm paharul, bucușii de oaspeți! La mulți ani!

HANS: La mulți ani!

WILLY: La mulți ani!

OANA (privindu-l cald pe Tudor): La mulți ani, nene Tudore!

TUDOR: La mulți ani, Oana!

CORTINA

telex-„teatrul”- telex-„teatrul”-

Nu știm cîte zile bune de plajă vor fi avînd „sezonistii”, cum le spun localnicii celor veniți să-și petreacă vacanța pe litoral, dar, cu siguranță, spectacolele teatrale au din belșug. Și, ceea ce e în-bucurător, în această vară afișul teatral este, prin valoarea spectacolelor și diversitatea lor, mult superior anilor anteriori. Astfel, Teatrul Național a prezentat Zbor deasupra unui cuib de cuc, Teatrul Mic — Niște țărani și

Cerul înstelat deasupra noastră, Teatrul „Nottara” — Karamazov și Insomnie. Avem ecouri că aceste spectacole s-au bucurat de mare succes, de unde se poate deduce că nu numai spectacolele de divertisment sînt potrivite sezonului estival. ● O apariție editorială demnă de tot interesul: „Teatrul” de Radu Stanca. Volumul, trimis în librării de Editura „Eminescu”, are în cuprins piesele Madona cu zîmbetul, Rege, preot și

profet, Faunul și cariatida și Secera de aur. ● La „Bulandra”, regizorul Fete Popescu, împreună cu scenograful Mihai Mădădescu, repetă Trenurile mele de Tudor Mușatescu. ● Etapele finale ale Festivalului național „Cîntarea României” și-au găsit o reflectare amplă, competentă și promptă în revista „Cîntarea României”, editată de Consiliul Culturii și Educației Socialiste.

PRIMUL PLEBEU : M-ai ucis, ciună ! Mor, dar nu înainte de a te trimite ispașă lui Charon. (O lovește cu spada. *Cad amindoi. Liniste. A apus și soarele. Peste gemetele muribunzilor răsare luna. Intră cărătorii de morți. Luna a pălit și ea. În întunericul care se lasă, intră Faurul, Erminia și Floralia*).

FAURUL : Nu plinge, Floralia ! Nu plinge, că l-am ferit de batjocura Romei și l-am înapoiat pământului, cu cinstea care i se cuvine. Nu-l plinge, că n-a murit cu totul și tot ! O parte a lui, cea mai bună, trăiește în noi, cei care l-am cunoscut și iubit. (*Ies prin stinga. Se arată zorile. În lumina care cuprinde întinderea, ici-colo, o spadă, o platoșă, mai amintesc lupta.*)

CRASSUS (intră cu Mummius și Scrofa) Închideți toate ieșirile, unul să nu scape !

MUMMIUS Degeaba ! Cît ne-au ținut în loc, aud că vreo zece, cincisprezece mii tot i-a strecurat în Lucania.

CRASSUS : După ei !

SCROFA La ce ? Le vine înainte Pompei, cu armatele din Spania.

CRASSUS : Dobitoc bătrîn ! Să nîmcească Pompei o singură cohortă, și se împăunează cu gloria că el a pus capăt războiului. Afurisit, cum îi pică toate în palmă ! Și dobitocul de

Glaber, cu graba lui, ca și fricoșii din Senat, care n-au mai așteptat... Am luptat cu o sută de mii de sclavi, unul și unul. Și-n fruntea lor, un general deopotrivă lui Hanibal, dacă nu mai mare. La Roma nu am să mă aleg decît cu o ovație, atît. (*Lui Scrofa, care dă să iasă.*) Poruncește ca stîrvurile sclavilor uciși să fie ținute pe toată Calea Appia, ca și cum i-am fi crucificat în viață fiind. (*Centurionului.*) Ei, i-ai găsit stîrvul ? Unde-i ? Spune !

CENTURIONUL : Am dat peste un morman de morți, dar dintr-ai noștri. Nici urmă de trupul lui Spartacus. Știu bine că acolo l-am străpuns, da' nu-i. N-am dat de el.

CRASSUS : Că doar nu s-o fi înălțat la ceruri... Iar clopotul ăsta afurisit ! (*Lui Mummius.*) Auzi un clopot ca o chemare ? Auzi ? ! Oh, neîndurătorul Pluto, care mă urmărește cu răzbunarea lui, el mi-a furat mortul !

MUMMIO (Centurionului) : Spunea că-l ținutește în for pe cel mai înalt catarc. (*Mai șoptit.*) Acest sclav va lumina cerul istoriei, în vreme ce din sul, cerșetorul de glorie...

CRASSUS (Centurionului) : Și spui că nu l-ai găsit ? ! (*Șoptit.*) Oh ! Spartacus, Spartacus ! Și-n moarte m-ai biruit !

C O R T I N A

telex-„teatrul” telex-„teatrul”

Ultimele spectacole ale stațiunii pregătite la Teatrul „A. Davila” din Pitești : Haina cu două fețe de Stanislav Stratiev, în regia lui Costin Marinescu și scenografia Mihaelei Dinu-Pițigoi, și Slugă la doi stăpîni de Carlo Goldoni, în regia lui Mihai Radoslăvescu și scenografia lui Emil Moise-Szalla. ● Scriitorul Mihai Dușescu este noul director al Teatrului „Ion Vasilăscu”. ● Li dorim succes ! ● Aniversînd douăzeci și cinci de ani de activitate, Teatrul popular din Slănic Moldova a prezentat în

premieră Domnișoara Nastasia de G. M. Zamfirescu.

● Dumitru Solomon este din nou prezent în librărie, cu volumul Iluzia optică apărut la Editura „Eminescu”. Volumul cuprinde „piese cu oameni și animale”, cum precizează autorul în subtitlu. ● La Teatrul Dramatic din Floiești, regizorul Costin Marinescu și scenograful Vittorio Holtier au început repetițiile cu noua piesă a Dinei Cocea Dulcele amare bucurii. ● Sorana Coroamă, împreună cu scenograful Constantin

Russu, repetă la Teatrul Evreiesc de Stat Sonata Kreutzer de Jakob Gordin. ● La Teatrul Național se repetă, într-un stadiu avansat, Nu se stie niciodată de G. B. Shaw, în regia lui Mihai Berechet și scenografia lui Constantin Russu. Premi- era va avea loc, însă, la toamnă. ● Tot la toamnă vom vedea, pe scena Teatrului Giulești, și spectacolul pregătit de Sanda Manu cu Să nu-ți faci prăvălie cu scară de Eugen Barbu. ●

O poveste de Creangă într-un spectacol de marionete semnat de artiști români

Un plic expediat din Montréal, Canada, și adresat redacției noastre ne produce o plăcută surpriză. Plicul conține afișe, programe, prezentări ale presei. Un afiș viu colorat, alcătuit cu fantezie și bun-gust, ne informează că la Québec „Le Théâtre de l'Oeil” prezintă copiilor canadieni între 6 și 12 ani și familiilor lor spectacolul „Le soldat et la mort”. Ce este acest spectacol? Aflăm din caletul-program că este o poveste românească aparținând lui Ion Creangă, adaptată de Irina Niculescu, în colaborare cu teatrul sus-menționat. Mai aflăm, din bogatul material documentar, că acest rod al, cităm, „colaborării marionetelor canadieno-române” poartă semnătura Irinei Niculescu, tinăra regizoare a Teatrului „Tândărică” (în ale cărui ateliere au și fost realizate marionetele), că Mioara Buescu este autoarea concepției marionetelor și a scenografiei și că, în sfârșit, muzica aparține compozitorului Vasile Șirli. Așadar, un teatru de marionete relativ tânăr („Le Théâtre de l'Oeil” a luat ființă în 1973) prezintă un clasic român, Ion Creangă, și încântătoare poveste **Ivan Turbincă**, invitând trei artiști români să colaboreze în spiritul unei „adevărâte munci de pionierat”. Ceea ce vrea să însemne, după cum declară directorul ar-

tistic al teatrului, André Laliberté, că tinerețea teatrului de marionete canadian a avut ce învăța de la reprezentanții unei mișcări teatrale cu păpuși și marionete de îndelungată și bogată tradiție, ca aceea din țara noastră. Ce este această „comedie îndrăcită”? „Chiar dacă le vorbește copiilor despre iad și răi, **Soldatul și moartea** nu are nimic comun cu dogmatismul religios... Ivan — învingătorul-fără-fică exercită o deosebită influență asupra copiilor... ei se identifică cu eroul poveștii, căruia nu-i pasă de moarte și pune la cale mii de isprăvi pentru a o trimite la plimbare...” André Laliberté adaugă: „...copiii sint captivați. Nici una dintre producțiile noastre anterioare n-a reușit să-i fascineze într-atât”. Directorul teatrului, ca și gazetarii care au consemnat în presa din Québec evenimentul artistic, exprimă unanim satisfacția de a-i fi avut în mijlocul lor pe Irina Niculescu și pe colaboratorii săi, Mioara Buescu și Vasile Șirli. În „Le Devoir” din 19 mai 1985, Dominique Demers scrie: „(spectacolul) învie vechi valori pe care preocupările sociale actuale le-au îngropat... Optimismul, generozitatea, gustul pentru viață, ca atare”.

V. M.

telex-„teatrul” • telex-„teatrul” •

A cincea premieră a stagiunii, la Teatrul „Victor Ion Popa” din Birlad: Noțiunea de fericire de Dumitru Solomon, în regia lui Bogdan Ulmu și scenografia Adriannei Raicu Petre. A șasea (și ultima) premieră a stagiunii va fi cu noua piesă a lui George Genoiu Patimă și tandrețe. Regia o semnează Cristian Nacu, iar scenografia, Bogdan Ulmu. ● De la Teatrul Bacovia din Bacău aflăm că pe scena acestui tea-

tru a avut loc premiera pe țară a comediei Doamnele și husarii de clasicul polonez Aleksander Fredro. Regia a asigurat-o Alojzy Nowak, iar scenografia, Ryszard Strzembala, ambii de la Teatrul „Polski” din Bydgoszcz (R. P. Polonă). În cadrul schimburilor culturale dintre teatrele sus-menționate, între 10 și 15 iunie a.c., Teatrul „Polski” din Bydgoszcz a prezentat în județul Bacău spectacolele

Atunci când vor înflori merii de Agnieszka Ostiecka și Cavalerii de Aristofan. Din scrisoarea expediată de la Bacău, mai aflăm că Teatrul Bacovia pregătește un spectacol cu Dănilă Prepeleac de Ion Creangă (dramatizare de Constantin Paiu, regia — Gelruț Tino) și Chirița în provincie de Vasile Alecsandri (regia — Anca Oranetz).

FAIMA